

Shock and awe

Waar moet dat met de wereld naar toe? Met afschuw heb ik de TV-beelden gezien van bombardementen die honderden burgerslachtoffers maakten Vrouwen, kinderen, mensen die door de ene boef werden onderdrukt en nu door een andere worden vermoord. Shock and awe, zo heette het eerste bommentapijt op Bagdad: schok en verbijstering. Inderdaad mijnheer Bush, verbijsterd waren mensen wereldwijd. Bijvoorbeeld om het grootschalige gebruik van clusterbommen, massavernietigingswapens die zo effectief zijn dat ze over twintig jaar nog kinderen doden. Verbijsterd, ook in het besef dat aan het roer van de enige supermacht in de wereld een cowboy staat die spierballen prefereert boven diplomatie.

Shock and awe, ook in de Nederlandse politiek, waar de christen-democraten van het CDA hun ware gezicht toonden, met veel aplomb de verkiezingsuitslag door het toilet spoelden en de PvdA dumpten. Ik weet niet hoe het u is vergaan, maar ik zat met verbijstering voor de buis. Het moet in dit land niet veel gekker worden! Van de weeromstuit mixte ik mezelf nog maar een Margaritaatje, troost zoekend voor de rechtse tijd die komen gaat. Een tijd waarin ook weer veel burgerslachtoffers zullen vallen, ook al is dat dan vooral financieel. De draconische maatregelen worden via de dagbladen als een soort bommentapijt over ons heen gestrooid. Shock and awe.

Is heel de wereld dan gek geworden? Nee, ergens in Nederland, aan de Noordzee houdt een klein dorpje stand tegen de oprukkende waanzin. Of dat komt omdat we hier al jaren een stadium van milde waanzin koesteren, dat weet ik niet, maar we lijken redelijk immuun voor dit soort ontwikkelingen. Ontwikkeling houden we eigenlijk sowieso niet van. Niet voor arme mensen in ontwikkelingslanden, niet voor de badplaats, niet voor een fatsoenlijke gemeentelijke boekhouding. Gedoe allemaal!

Maar zie, dan is het opeens april 2003. Het wordt lente en een fris progressief briesje begint te waaien. De plaatselijke progressieven krijgen het voor elkaar om weer een gemeentelijke budgetje vrij te spelen voor internationale samenwerking. Ze halen de collega's van andere partijen over om eens de mening te vragen van professionele ontwikkelaars die echt verstand van badplaatsontwikkeling hebben. Ze informeren en betrekken de Noordwijkse burger, met blaadjes als Roering, Noortuks Nieuws en een echte stamtafel voor politieke kroegtijgers, klessebessen, mierenpesters, apenkolen en andere zeldzame flora en fauna. Een diplomatiek offensief. Shock and awe !!

Met vriendelijke groet, uw aller

Sam Bal